

A 125 éves Táncsics Mihály Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium jubileumi évkönyve 1883-2008. Táncsics Mihály Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium Értesítő a 2007/2008. tanévről. Szerk.: Kolozs Barnabásné – Veszprém: Táncsics Mihály Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium, 2008. – 208 p. –

Reprezentatív kiállítású és gazdag tartalmú kiadvány megjelentetésével emlékezik az iskola és a kollégium az eltelt 125 esztendőre. A bevezetőben Körmendi István igazgató azt írja, hogy „*az elmúlt egy és negyedszázad év emlékezéseit, eredményeit bemutató kötetünket elsősorban az egykori és jelenlegi diákjainknak, szüleiknek, az iskola valamennyi tanárának, oktatójának és dolgozójának szánjuk.*” Azonban ez a kötet is – hasonlóan a többi iskolai értesítőhöz, évkönyvhöz, jubileumi kiadványhoz -, szervesen hozzátartozik Veszprém város múltjához, jelenéhez és jövőjéhez, hiszen a mai diákok felmenői és majd leszármazottai azok, akik meghatározzák a város mindennapi életét.

A kiadványt az iskola nyugdíjas igazgatója, dr. Borsi Lőrinc iskolatörténeti visszaemlékezése vezeti be, aki 2000-ben tette közzé *Veszprém város iparoktatásának története a hazai iparoktatás tükrében* című munkáját, amelyben részletesen feldolgozta az 1883-as alapítású veszprémi ipariskola történetét. Ez az oktatási intézmény volt a mai Táncsics iskola jogelődjé. A XIX. század utolsó harmadában megszűntették a céheket, és megkezdődött az iparos tanoncok oktatását célzó ipariskolák szervezése. Veszprém képviselő testülete 1882 decemberében határozta el az iskola felállítását és a következő év októberében már megkezdődhetett az oktatás a régi városháza épületében (a mai Vár utca 1. szám alatt). Az önálló iskolaépületre 1912 ősziig kellett várni. Az Óvári Ferenc utcában, a színházzal átellenben álló, ma is meglévő (és évek óta üresen álló) szép épületet a Koós Károly tanítvány Schoditsch Lajos tervezte. Veszprémi iparosok építették fel nem egészen két év alatt. A folyamatos diáklétszám-emelkedés új épületeket igényelt, így került 1961 októberében az akkor már szakmunkásképző intézet egy része a Felszabadulás (ma Jutasi) úti új épületbe, 1968-ban pedig az Ének- Zenei Általános iskolával cserélve az Eötvös Károly utcába.

Az eltelt évtizedek alatt több ezer szakmunkást nevelt ki a folyamatosan bővülő oktatási intézmény, ahol 1986-tól kezdődően a szakközépiskolai oktatást is elindították. A mai iskoláról Körmendi István igazgató számol be, bemutatva a jelenlegi oktatási struktúrát: szakiskolai, szakközépiskolai képzést, és az utóbbira ráépülő technikus képzést. Oszlopdiagramok szemléltetik a tanulólétszám, a szakiskolai és a szakközépiskolai osztályok számának változását. Az igazgató részletesen ír az oktatott szakmák megszűnéséről, összevonásáról, és a kor megkívánta új szakmák indításáról. Az iskolához szervesen kapcsolódó kollégium eltelt közel fél évszázadáról Németh Ferenc írását olvashatjuk, aki 1989-től irányítja a kollégiumot.

Egy jubileumi évkönyvtől elvárható, hogy csokorba gyűjtse a tanintézet egykori pedagógusait. Rövid életrajzzal, és ahol rendelkezésre állt, fényképpel együtt mutatják be az iskola vezetőit, az első igazgató, a ferences rendi Meszes Polikárptól egészen Körmendi Istvánig, a mai igazgatóig. Ezt követően oldalakon keresztül sorolják a tanárokat 1883-tól 2007-ig, és külön jegyzék tartalmazza a kitüntetett pedagógusokat.

Egy jubileumi kötet alkalmat ad arra is, hogy a pedagógiai-nevelő munka egyes részterületeinek eredményeit retrospektív módon is összegezzék. A szaktárgyi és a gyakorlati oktatás területén végzett munkáról az egykori és a mostani tanárok vallanak. Szabó Károlyné, Sebők Istvánné és Fülöpné Horváth Mária beszámolóí szerint a magyar nyelv és irodalom oktatás a kezdeti heti egy óras

tantárgytól, 1962-től napjainkra eljutott odáig, hogy hosszas előkészítés után sor került már a kétszintű érettségi vizsgák bevezetésére is. Bár még kevés a tapasztalat, de elmondható, hogy a diákok egy része motiváltabbá vált a hasznosítható tudás reményében. A művészeti oktatásról Borka Sándor művésztanár, a számítástechnika oktatás kezdeteiről és jelenéről Filipovits Lajos szaktanár számol be. Az elmúlt fél évszázad táncscsoszporttörténetét Orbán Zsolt írta meg. Az iskolában folyó oktató-nevelő munka meghatározó részéről, a szakoktatás területéről, és az ott elért eredményekről mai és egykori szakoktatók: Jáger Ferenc, Varga Lajos, Varga Gyuláné, Tölgyesi Ákos, Sanda András, Töreki József és Nagy Arnold rajzolnak plasztikus képet.

A visszatekintésekben részletezően írnak a megújuló képzési formákról, az oktatott anyagokról, a képzésben résztvevő szakemberekről, szakképzési helyekről, eredményekről, nehézségekről. Az iskolai oktatásban jól hasznosítható külföldi partnerkapcsolatokról, a tanárok és a diákok számára egyformán jelentős tanulmányutakról szóló, és azokat értékelő beszámolókat dr. Gáspárné dr. Dalmadi Margit, Vándor András és Sanda András készítették.

A kötet szerkesztője, Kolozs Barnabásné tanulmányában részletesen feldolgozta az iskola könyvtárának történetét a kezdetektől napjainkig. A rendelkezésre álló információk alapján összeállított könyvtártörténet kiterjed az 1885/1886-os tanévben megalakult ipariskolai könyvtár bemutatására. A dolgozat beszámol a különböző korszakok állománygyarapítási tevékenységéről, a tárgyi és személyi feltételek milyenségéről. Az elvégzett vizsgálatok alapján képet alkothatunk az adott időszak diákjai és tanárai olvasási szokásairól, és a szerző a rendelkezésre álló felmérések adatsorai lapján ismerteti ezek mértékét is. Az oktatásban-művelődésben fontos szerepet játszó iskolai könyvtár munkáját taglaló igényes összegzést részletes bibliográfia és jegyzetapparátus teszi teljessé.

A jubileumi kötet jelentős teret szentel az iskolában működött vagy ma is ott munkálkodó alkotó pedagógusok bemutatkozásának. Az iskolai értesítőknél, évkönyveknek mindig eminens feladata volt a tudós, alkotó tanárok munkásságának a közreadása. Ebben a kiadványban Borka Sándor festőművész-tanár rövid biográfiáját, munkásságának főbb állomásait és néhány alkotását tesz közzé. Eveli Péter igazgatóhelyettes dolgozata a XX. század második felének veszprémi demográfiai változásait taglalja. Az évtizedek óta nyugdíjas egykori szakoktató, a költő-szépíró Jáger Ferenc 2008-ban megjelent kötetéből a Csibészek című novellája színesíti az évkönyvet. A ruhaipari szaktantárgyakat oktató és számos kiállításon szereplő divattervező, dr. Kerekesné Sellei Gabi néhány modellje is látható a kötetben. Rendkívül izgalmas tanulmánnyal találkozunk az olvasó Kőszegi Lajos írását olvasva. Az életrajzi adatok és művei felsorolását követően olvashatjuk a Hungler tanár úr által 1957-ben megtalált Szent György-kápolna reszakralizálásának lehetőségeiről leírt gondolatait. a Táncscsoszban 1960-74 között tanító hadtörténész Veress D. Csabától a Benedek-hegy történetét közreadó terjedelmes tanulmányt közli a jubileumi évkönyv.

A legjelesebb versenyeredmények felsorolását követi egy 2005-ben készített díjnyertes diákdolgozat a gyulafirátóti kolostorromról. Az egykori diák, Stéger Zoltán, ma szakoktatóként dolgozik a Táncscsoszban.

A kiemelkedő eredményt elérő diákokat az 1997/1998. tanévtől kezdődően jutalmazták a Táncscsosz emlékplakettal és a hozzá tartozó pénzjutalommal. Az eddigi jutalmazottak felsorolása és laudációja után a Táncscsosz-plakett fényképét is bemutatja a kiadvány.

Mindig megható és kedves élmény – bár elsősorban az érdekeltek számára – a visszaemlékező öregdiákok írásainak az olvasása. Ezek a remineszcenciák közelebb hozzák egymáshoz a régi és a mai diákokat, az egykori és a mai tanárokat, hiszen a közös alapokon nyugvó emlékek, történések az együvé tartozást erősítik.

Az iskolai hagyományok, a hétköznapi diákélete az, ami egybe kovácsolhatja a heterogén tömeget. Erre a célra találták ki a diáknapokat, a különböző vetélkedőket, erre alkalmasak a színjátszás, a balácai szituációs játékok, és bizonyos mértékig az iskolai ünnepek is, ahol a versmondó, színjátszó szakkörök diáktagjai adják a műsorokat. Mindezekről Bakai Zoltán, Böhm László, Heiter Róbert, Nagy Dóra és Sebők Istvánné tanárok adnak információt.

A fényképekkel gazdagon illusztrált oldalakon az iskolatörténeti hagyományokról is olvashatunk, és végre megtudhatjuk azt is, kik voltak az elmúlt években megjelent iskolai értesítők szerkesztői is, akiknek nevét az aktuális kiadványban elfelejtették közzétenni, pedig megérdemelték volna. Az iskolai értesítők évenkénti kiadásának hagyományát Veszprémben mindössze három középiskola folytatja, és azt elsőként kezdte a Táncsics 1983-84-től, majd a Padányi Schola 1995-96-tól, és a Veszprémi Közgazdasági Szakközépiskola folytatta 1996-97-től.

Az iskolatörténeti kronológiát dr. Borsi Lőrinc állította össze, és a jubileumi évkönyv zárásaként közlik – beosztásukkal kiegészítve – a kötet szerzőinek nevét.

A jubileumi évkönyv után az elmúlt 2007/2008. tanévi értesítőt teszi közzé az iskola. A megszokott – és az egyes tanévek összehasonlíthatóságát biztosító – igazgatói beszámoló közlése után a gyakorlati oktatásról és a kollégiumi munkáról számolnak be a szakterület felelősei. A Szécsenyi György tanárra emlékező nekrológot Eveli Péter igazgatóhelyettes írta. Rövid áttekintést kapunk a könyvtár munkájáról, és folytatják az iskolával kapcsolatos sajtóanyag bibliográfiájának közlését. A terjedelmi korlátok miatt lerövidült kiadvány a munkatársak és az osztálynévsorok közlésével zárul, ezúttal az osztályfényképek nélkül.

A sok fényképpel illusztrált nagyalakú kötet a szerzők és a szerkesztő Kolozs Barnabásné munkáját egyaránt dicséri. Igényes, szép kiadványt adtak a jelenlegi és az egykori diákok-tanárok kezébe. A bortót az iskola művésztanára, Borka Sándor tervezte. A minőségi nyomdai kivitelezés a veszprémi Prospektus nyomda érdeme. A terjedelmes jubileumi évkönyv méltón reprezentálja az iskolában folyó munkát.

CSISZÁR MIKLÓS